

[Albrechtsen]

bejdsaftale mellem Socialdemokratiet og venstrefløjspartierne.

Endvidere siger hr. Collet, at SFs forslag ville føre til en veritabel samfundsomvæltning. I øvrigt sagde hr. Collet også i går, at SFs forslag var overansvarlige, så vidt jeg husker. (*Protest af Collet*). Nå, så var det andre borgerlige ordførere. Man må finde ud af, hvad det er, man mener. Men der er i hvert fald ikke nogen samfundsomvæltning i SFs forslag. F.eks. er forslaget om total frihed til uddannelse kun et meget moderat første skridt; f.eks. er der kun en delvis kompensation for nedsat arbejdstid i SFs forslag. Der er sandelig mange punkter, hvor jeg synes at SFs forslag faktisk er noget moderate og godt kunne være lidt mere vidtgående. Derfor er det lidt svært at se, at der i disse forslag skulle være nogen samfundsomvæltning. Tværtimod kunne vi godt ønske os, at der i Socialdemokratiets og SFs forslag var lidt mere samfundsomvæltning.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Collet sagde, at vælgerne næppe ville hoppe på arbejderflertallet, hvis vi ikke fremlagde et fælles program, og han bebrejdede os også, at vi ikke havde fremlagt et fælles oplæg i går under finanslovsdebatten.

Jeg er af den præcis modsatte mening. Jeg tror, vælgerne meget gerne vil vide, hvad de stemmer på, for de vil meget gerne vide, hvem det er, der skal gøre sin indflydelse gældende og bære deres afstemning videre i fællesskabet. SF og Socialdemokratiet er to selvstændige partier, og vi har heller ikke de samme vælgere. Vi appellerer til nogenlunde de samme vælgere, men ikke til helt de samme vælgere. Når vælgerne stemmer på Socialdemokratiet, så ved de, at de giver en stemme til Socialdemokratiet i arbejderflertallet. Når de stemmer på SF, giver de en stemme til SF i arbejderflertallet. Derfor fremlægger vi selvstændige oplæg. Vi har mange ting fælles, men vi er også lidt forskellige, som hr. Svend Auken sagde, og det er også vigtigt at pointere det. Vi fremlægger hver vores oplæg som to selvstændige partier, men vi lægger ikke skjul på hverken her eller under den valgkamp, der allerede er startet, kan jeg forstå, at vi gerne vil gå ind i et samarbejde. Vi stiller naturligvis også vores egne ændrings-

forslag til finanslovsforslaget, men læg vel mærke til, at vi så godt som hele vejen igennem stemte for hinandens forslag i går ved afstemningen om finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Hr. Collet gjode i sin tale et stort nummer ud af, at S og SF ikke havde fremlagt et fælles program, og at vælgerne var i tvivl om, om S-SF ville samarbejde efter et valg.

På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at stille hr. Collet det spørgsmål, som jeg fik en kold skulder for ved åbningsdebatten: hvordan ser det ud med et samarbejde med Fremskridtspartiet? Vi må stadig væk erkende, at langt de fleste meningsmålinger har vist et flertal til den anden side med Fremskridtspartiet som den afgørende faktor, med Fremskridtspartiet som tungen på vægtskålen. I den forbindelse vil jeg klandre den borgerlige regering for, at de ikke tager klar stilling. Man har nogle meget svævende hentydninger til, hvad man vil; egentlig vil man helst ikke, men man kan jo nok blive nødt til det. Derfor kunne jeg godt tænkte mig at få en helt klar melding fra hr. Collet i dette spørgsmål: hvis Fremskridtspartiet, hvad adskillige meningsmålinger tyder på, bliver den afgørende faktor efter et valg, vil man så indgå i et fornuftigt borgerligt samarbejde, hvor Fremskridtspartiet bestemte ikke vil være med til de ting, som hr. Collet stod og roste sig af heroppe? Hr. Collet stod og roste sig af en masse sociale tiltag bl.a. over for børnefamilierne. Nu synes Fremskridtspartiet naturligvis også, at børnefamilierne skal have det godt, men vi vil bare ikke være med til at tage pengene fra erhvervslivet, og det er det, den borgerlige regering har gjort. Hver gang man har gjort noget for børnefamilierne – det er o.k., for det er der jo også stemmer i – har man taget dem fra erhvervslivet, og det synes jeg ikke rigtig en borgerlig regering kan være bekendt.

I det seneste finanslovsforlig med Det Radikale Venstre er erhvervslivet blevet pålagt en ekstra beskatning på 1 mia. kr. med den borgerlige regerings velsignelse. Det synes jeg ikke er god borgerlig politik, og det kan jeg godt allerede på nuværende tidspunkt sige Fremskridtspartiet i hvert fald ikke vil medvirke til, når vi bliver tungen på vægtskålen.